

NOKIA
banners inside

BIC HISSESİ

Öğle yemeğinin hesabını ödemiştım. Otuz beş euro. Hiç duraksamadan.

Anında bir sonucu da olmuştu: Oradaki kadınların hiçbirı bunu beklemiyordu, ama bu yalnızca bir buluşmanın sonunun başlangıcıydı.

Seine boyunca yürürken orada burada ağız yoklayan sorular sorup durdular. Nereye varmak istediklerini gayet iyi biliyordum. Ve onları oraya tek tek, ellerinden tutarak götürdüm; hiçbirı farkına bile varmadı.

Onlara, atıyla en yüksek tepede durup nasıl kazanacağını seyreden, hasımlarının ezilişini izleyen Napoléon Bonaparte’ın hikâyesini bilip bilmediklerini sordum. Hiçbiri cevap veremedi. Oysa ben Fransız tarihinden söz eden davetsiz İtalyan’dan ibarettim. Hahahaha.

Sonra o an geldi. Bir kafenin önünde oturmuş, hep birlikte dondurma yiyorduk ki en deneyimli kadın nihayet söz aldı ve ilk gerçek soruyu sordu.

Topaç oyunu bitmişti. Artık herkesin ayağı yeniden yere basıyordu. Maskesiz dinlemenin ve bu oyunun nasıl biteceğini anlamının vakti gelmişti.

Hepsi adına, daveti kabul ettiğim için minnettarlıklarını yineledi, ama eninde sonunda buluşmamızın sonucunu kocalarına bildirmek zorunda kalacaklarını açıkladı. Ne de olsa BIC COMPANY WORLDWIDE’ın atan kalbini ödünç almıştım, hem de yalnızca otuz beş euroya.

Chanel bir kenarda durmuş beni izliyordu. Sahiden hayrete düşmüş görünüyor, gerçekte kim olduğumu merak ediyor gibiydi. Sonradan, benim gibi birine hiç rastlamadığını itiraf edecekti.

“Bana kalırsa,” dedi hanımefendi, “yeteneklerinizi düşününce, bizim erkeklerin hepsi bir araya gelse sizdeki kabiliyetin dörtte biri etmez. Tam da yazdığınız şeyi yapabilecek güçte olduğunuza da yürekten inanıyorum—BIC için OPA başlatmaya. Ama benim sorum şu: GILLETNARRATIVE.COM’u kaç satmak istersiniz? Size söz veriyorum, yirmi dört saat içinde sözleşmeyi imzalarız ve parayı—ya da hisseyi—dilediğiniz yere yatırtırım.”

Ona baktım ve karşılık verdim: “Sitemi neden istiyorsunuz?”

Cevabı hemen geldi. “APPLE’ın sitesine NOKIA bannerları yerleştirmek istiyoruz. Yeterince açık mı? Bay Frega, sitenizi elde etmek için ne kadar ileri gitmeye hazır olduğumuzu bilemezsiniz. Bizim için temel bir mesele hâline geldi. Hiçbir şey kaybetmeden yaşamayı sürdürecekseniz vazgeçilmez. Yılda üç milyar dolar ciro yaptığımız doğru, ama faaliyet kârlılığımız her zaman çift haneli olmuştur. Dünyanın dört bir yanına muazzam miktarda ürün taşımak zorunda kalan şirketlerin marka dağıtım maliyetlerine biz katlanmıyoruz. Bizim zarar-kâr dinamiğimiz üç haneli bölgede işler.”

Sonra durdu ve şöyle dedi: “Bitmek bilmez konuşmalarla vakit kaybetmeden size bir teklifte bulunayım.”

Ve bulundu. Mantıklı ya da akıllı başında hiç kimsenin asla geri çevirmeyeceği türden bir teklif yaptı.

Ama benim cevabım şu oldu. “Kitaplarımı tek bir dolar ödemedi bedavaya okuyabilirsiniz. Ama GILLETTE’in içinde geçmiş elli sekiz yıllık aile onurunu sırf para karşılığında alıp götüremezsiniz. Gördüğünüz her şey. Kurduğum her şey. Her şey. Yalnızca bir Amerikan doları eder. Ve o doları yalnızca anneme veririm, olması gerektiği gibi. Bir oğul annesini asla reddetmez. Sonsuza dek onun oğlu olarak kalır. Ve kimsenin ona karşı pervasızca ya da şerefsizce işler çevirmesine asla izin vermez. O yalnızca annesinin oğludur.”

Bana otele kadar eşlik edip edemeyeceklerini sordular. Teşekkür ettim ve hayır dedim. Vedalaşıp uzaklaştım.

Ama gün bitmemişti. Daha onların güvenlik ekibini atlatmam gerekiyordu. Nereye gittiğimi artık anlayamıyorlardı. Paris metrosunda geçen üç saatin sonunda izimi kaybettiler. Yoruldular. Pes ettiler.

Ben de Hintlilerin ve Brezilyalıların arasındaki ortak odaya döndüm; bir gün huzuruma kabul etmek zorunda kalacağım daha büyük bir Tanrı’nın oğlu olarak, tıpkı bir babanın en kötü oğlunu eninde sonunda huzuruna kabul etmesi gibi.

Ferdinando